

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Nürtingen (Tyskland) den 10 september 2016 – brottmål mot Faiz Rasool

(Mål C-568/16)

(2017/C 022/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Nürtingen

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Faiz Rasool, Rasool Entertainment GmbH, Staatsanwaltschaft Stuttgart

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 3 o i direktivet om betaltjänster på den inre marknaden (direktiv 2007/64/EG ⁽¹⁾) tolkas så, att möjligheten att i en spelhall som har statligt tillstånd med EC-kort och PIN-kod ta ut kontanter i en uttagsautomat som samtidigt fungerar som växlingsautomat, varvid den bank- och kontotekniska hanteringen utförs av en extern tillhandahållare (nätoperatören) och utbetalningen till kunden görs först när nätoperatören efter att ha kontrollerat täckningen på kontot skickar en autentiseringskod till terminalen, medan den som driver spelhallen endast fyller på kontanter i den multifunktionella växelautomaten och av den kontoförande banken krediteras det uttagna beloppet, utgör en verksamhet i den mening som avses i artikel 3 o i direktivet och därmed inte är tillståndspliktig?

2) Om den verksamhet som beskrivs i den första frågan inte utgör en verksamhet i den mening som avses i artikel 3 o:

Ska artikel 3 e i direktiv 2007/64/EG tolkas så, att den möjlighet som beskrivs i den första frågan, nämligen att ta ut kontanter med PIN-kod, utgör en verksamhet i den mening som avses i denna bestämmelse, om det samtidigt som kontantuttaget görs genereras en kupong värd 20 euro som ska lösas in hos vakten i spelhallen för att låta vakten fylla på mynt i en spelautomat?

Om den verksamhet som beskrivs i den första och den andra frågan inte utgör en verksamhet som genom artikel 3 o och/eller e är undantagen från direktivets tillämpningsområde:

3a. Ska punkt 2 i bilagan till direktiv 2007/64/EG tolkas så, att den verksamhet som beskrivs i den första och den andra frågan och som utövas av den som driver spelhallen utgör en tillståndspliktig betaltjänst, trots att den som driver spelhallen inte förvaltar något konto för kunden som tar ut pengar?

3b. Ska artikel 4.3 i direktiv 2007/64 tolkas så, att den verksamhet som beskrivs i den första och den andra frågan och som utövas av den som driver spelhallen utgör en betaltjänst i den mening som avses i denna bestämmelse, om den som driver spelhallen tillhandahåller tjänsten gratis?

Om domstolen finner att den beskrivna verksamheten utgör en tillståndspliktig betaltjänst:

4) Ska unionsrätten och direktivet om betaltjänster på den inre marknaden tolkas så, att de utgör hinder för en straffrättslig påföljd för drift av en EC-uttagsautomat i ett fall som det som är i fråga, om likartade EC-automater har drivits eller drivs utan tillstånd i många spelhallar med statligt tillstånd och till en del också på av staten drivna kasinon och den ansvariga tillstånds- och tillsynsmyndigheten inte gör några invändningar?

Om även fråga 4 besvaras nekande:

- 5) Ska direktivet om betaltjänster och de unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och rättslig klarhet och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de i ett fall som det förevarande utgör hinder för en förvaltnings- och rättspraxis enligt vilken de belopp som den som driver spelhallen genom en tjänst som tillhandahålls av nätoperatoren har fått från bankkunderna, vilka med EC-kort och en PIN-kod har tagit ut de kontanter som den som driver spelhallen har fyllt på i automaten och/eller kuponger, ska tillfalla statskassan (förverkande), trots att alla krediteringarna bara motsvarar de belopp som kunderna har fått via automaten i kontanter eller som kuponger för att spela?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 2007, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 14 november 2016 – Air Berlin plc mot Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-573/16)

(2017/C 022/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Air Berlin plc

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Strider en medlemsstats påförande av en stämpelskatt på 1,5 % av överlåtelsen, under de i det nationella målet aktuella omständigheterna, mot en eller flera av följande artiklar
- 1) artikel 10 eller artikel 11 i det första direktivet ⁽¹⁾,
  - 2) artikel 4 eller artikel 5 i det andra direktivet ⁽²⁾, eller
  - 3) artiklarna 12, 43, 48, 49 eller 56 i EG-fördraget?
- 2) Blir svaret på den första frågan annorlunda om överlåtelsen av aktier till en clearingtjänst krävdes för att underlätta en notering av det aktuella företaget på en börs i den medlemsstaten eller i en annan medlemsstat?
- 3) Blir svaren på den första och den andra frågan annorlunda om det på grund av den nationella lagstiftningen i medlemsstaten var möjligt för leverantören av en clearingtjänst att, efter skattemyndighetens godkännande, välja att inte ta ut någon stämpelskatt på överlåtelsen av aktier till clearingtjänsten utan i stället ta ut SDRT på varje efterföljande försäljning av aktier inom clearingtjänsten (till en skattesats på 0,5 % av vederlaget för försäljningen)?